

Sobota v 5 pôstnom týždni 2024 Jn 11, 45-56

Rád by som sa venoval dvom témam. Prvá súvisí s dnešným Božím slovom a druhá súvisí s vašim programom, stretnutím Misijného združenia Ducha Svätého v Ivanke.

Neviem, či ste si pri pozornom počúvaní Božieho slova **všimli dva odlišné** momenty, dva kontrasty, dva protichodné pocity, ktoré tieto čítania vzbudzujú: veselé a smutné.

V prvom čítaní z proroka Ezechiela sme počuli krásne prísľuby Božiemu ľudu, čosi sa dobre počúva a čo prináša pokoj, úľavu a nádej. Napríklad: „*Hľa, ja vezmem synov Izraela spomedzi národov, medzi ktoré išli, zhromaždím ich zovšadiaľ a privediem ich do vlastnej krajiny a urobím z nich jeden národ... Vyslobodím ich zo všetkých neverností, ktorými sa prehrešili, očistím ich a budú mojím ľuďom a ja budem ich Bohom... Uzavriem s nimi zmluvu pokoja.... Budem bývať s nimi, budem ich Bohom a oni budú mojím ľuďom.*“ Tieto prísľúbenia sú umocnené ešte viac slovami responzóriového Žalmu, ktorý je vzatý z knihy proroka Jeremiáša: „*Zhromaždí Izraela ten, čo ho rozptýlil, bude ho strážiť ako pastier svoje stádo... a Ich smútok zmením na radosť, poteším ich a rozveselím po žiali.*“ Kto by už len nechcel počuť takéto prísľúbenia? Vzbudzujú čosi pekné, prítlačivé, po čom človek v srdci túži. Je to ako krásny, slnečný deň, keď sa všetko javí pekné, ľahké a človek má chuť do života. Hudobne by to bola veselá hudba, plná radosti, nádeje, života.

Úplne odlišne pôsobí sv. evanjelium. Tu veľkňazi a farizeji zvolali veľradu, aby sa radili, čo urobiť s Ježišom. A Kajfáš povedal: „*Vy neviete nič. Neuvedomujete si, že je pre vás lepšie, ak zomrie jeden človek za ľud, a nezahynie celý národ.*“ A evanjelista Ján dodáva: „*Toto však nepovedal sám od seba, ale ako veľkňaz toho roka prorokoval, že Ježiš má zomrieť za národ, a nielen za národ, ale aj preto, aby zhromaždil vedno rozptýlené Božie deti. A od toho dňa boli rozhodnutí, že ho zabijú.*“ Zomrie, zomrieť, zabijú... Teda, tu sa stroja úklady, kujú plány, aby zabiť Ježiša. To je čosi temné, hudba by bola veľmi smutná, naznačujúca napätie a drámu.

Ako súvisia tieto dve čítania? Vlastne prvé čítanie z proroka Ezechiela a podobne aj slová Jeremiáša v responzóriovom Žalme, sú vlastne akousi odpoveďou na otázku: **Prečo vlastne Ježiš zomrie? Aký má zmysel jeho smrť?** O čo tu vlastne ide? A odpoveďou je, že utrpenie a smrť Ježiša sú súčasťou veľkého Božieho plánu spásy ľudstva, opísanej v prorocťve Ezechiela a Jeremiáša, - aby Boh uzavrel zmluvu pokoja, očistil si svoj ľud, bol jeho Bohom a oni jeho ľuďom, aby mu Boh dal účasť na svojom vlastnom, božom živote. Teda, Ježišovo utrpenie a smrť má zmysel; slúži zmiereniu sa s Bohom, spojeniu sa s ním a k novému životu pre ľudstvo.

Pre nás je tu tiež skryté posolstvo. Aj naše životné kríže, aj naše utrpenia, ťažkosti, choroby a bolesti – ak ich spojíme s krížom Pána Ježiša, s jeho utrpením, - majú tiež zmysel, slúžia čomusi väčšiemu, našej spáse a spáse ľudstva; nie sú preto zbytočné. Raz uvidíme, koľko dobra a požehnaní priniesli do našej rodiny a do celého sveta.

Prejdeme k druhému bodu.

Začnem otázkou. Výraz „**zobudiť spiaceho obra**“ – je z nejakej rozprávky, alebo je to čosi, čo má súvis s Katolíckou Cirkvou? Má to súvis s Cirkvou. A čo je tým, alebo kto je tým spiacim obrom? Sú to veriaci laici, teda nie kňazi, nie rehoľníci, sestričky, ale každý pokrstený človek. Toto spojenie sa používa v Cirkvi ako výzva, aby sa laici zapojili aktívne do života Cirkvi, aby nečakali len na to, čo urobia kňazi a rehoľníci, aby nečakali pasívne, ale aby sa aktívne zapojili, angažovali v evanjelizácii, pastorácii, v misijnej činnosti. A to robíte aj vy, tým, že ste členky Misijného Združenia Ducha Svätého.

V Steyli v dolnom kostole misijného domu sv. Michala je aj sarkofág sv. Arnolda Janssena, čiže sú tam jeho telesné ostatky. Tento sarkofág mal pôvodne tri nohy – tri rehoľno-misijné spoločnosti, ktoré otec Arnold založil: verbisti, misijné sestry a sestry ustavičnej poklony. No a od roku 2017 je tam pridaná aj štvrtá noha – reprezentujúca laikov, všetkých, ktorí sa inšpirujú spiritualitou Arnolda Janssena a spolupracujú ako laici s niektorou z jeho troch kongregácií. A okrem nohy sa tam zapálila aj štvrtá sviečka, pre laikov, teda aby tam bola celá Arnoldova Rodina.

Arnold chcel zapojiť laikov do svojho diela. Tri príklady uvediem. Ešte ako mladý seminarista, možno pätnásťročný, zložil *Večernú modlitbu* pre členov svojej rodiny. Obsahovala úkony adorácie, vďaky, prosby a pokánia. Rodina sa modlila túto Večernú modlitbu. Keď sa o nej dozvedeli príbuzní, priatelia a susedia, požiadali o kópiu a tiež sa ju modlili.

Keď už bol Arnold Janssen kňazom, začal pôsobiť v tzv. **Apoštoláte modlitby** – povzbudenie veriacich k modlitbe na úmysly Najsvätejšieho Srdca Ježišovho, aby boli apoštolmi, misionármi – svojou modlitbou. Otec Arnold vedel, že veľmi osobitným úmyslom Najsvätejšieho Srdca je, aby sa na zemi uskutočnilo kráľovstvo jeho Otca. Otec Arnold zostavil aj modlitebnú knihu, ktorú širil vo farnostiach, ktoré navštívil.

Duchovné cvičenia v Steyli. Niekoľko biskupov požiadalo Arnolda o organizovanie duchovných cvičení pre svojich kňazov. Otec Arnold tejto žiadosti láskavo vyhovel. No prišiel aj s čímisi novým: rozhodol sa napláňovať rekolekcie aj pre laikov. Duchovné cvičenia sa konali aj v SVD ale aj v SSpS kláštoroch.

Ďalej nebudem hovoriť, ale otec Arnold mal okolo seba veľa dobrých, obetavých a statočných ľudí, ktorí mu pomáhali pri budovaní jeho diela a šírení misijnej myšlienky.

A tak chcem poďakovať aj vám, členom Misijného združenia Ducha Svätého, za vašu službu, modlitby a pomoc pri prežívaní Arnoldovej spirituality a napomáhaní misijného diela Cirkvi. Nečakáte pasívne, ale zapájate sa do misijného diela Cirkvi. Má to veľký zmysel a hodnotu pre Cirkev a tak isto v Božích očiach. Týmto máte aj účasť na požehnaní a milostiach, ktoré Pán zosiela. Vaša spolupráca, modlitba a obeta prinesie svoje ovocie. Nech Vám svätý trojjediný Boh na príhovor sv. Arnolda Janssena a blahoslavených Márie Heleny a Jozefy bohato žehná. Amen.